

Arrest

nr. 310 764 van 5 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat D. GEENS en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 1 juni 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 1 april 2021 om internationale bescherming. Op 19 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 23 oktober 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Yoruba-etnie te behoren en het christelijke geloof aan te hangen. U werd geboren op 10 november 1974 in Yaba, Lagos. Toen u twee à drie jaar oud was verhuisde u naar Aguda-Ogba in Lagos. In 1991 kwam uw vader, P(...) O(...) om bij een auto-ongeval. In

2008 overleed uw moeder A(...) A(...) door ziekte. Na het overlijden van uw moeder kreeg u problemen met uw broers en zus – F(...), F(...), L(...), J(...) en D(...) – omdat ze de eigendommen van uw ouders niet eerlijk verdeelden. In 2009 trouwde u met F(...) G(...) en verhuisde u naar Akute in Ogun State. U kreeg met uw vrouw drie kinderen: een dochter O(...) in 2009, een zoon O(...) in 2011 en een dochter E(...) in 2015. In 2016 werd u door uw bedrijf B(...) T(...) naar Maiduguri gestuurd. U deed de controle van de opslag voor hen en ze hadden een verantwoordelijke nodig voor de vestiging in Maiduguri. Toen u in Maiduguri aankwam ging u regelmatig naar Lafenwa hotel waar homoseksuele mensen samenkwamen. U ontmoette hier S(...) B(...) en raakte bevriend met hem. In 2018 werd u aangesproken door de broer van S(...), U(...). Deze wilde dat u bij Boko Haram zou komen. U weigerde omdat u christen was, waarop hij u begon te bedreigen. U(...) stelde dat als u niet bij Boko Haram zou gaan dat hij u zou vermoorden. Op een dag ging U(...) u aangeven bij de politie. Vervolgens kwam de politie naar uw huis, waarop u moest vluchten uit Maiduguri. U reisde naar Lagos. Daar ontmoette u een man, A(...) A(...). Deze besloot u te helpen om Nigeria te verlaten. Hij regelde uw paspoort en zorgde voor een visum naar Italië. In juni 2019 reisde u met A(...) per vliegtuig van Nigeria naar Italië. U reisde meteen door naar Frankrijk. Toen u daar aankwam vroeg A(...) om uw eigen Nigeriaans paspoort en gaf hij u een vals lers paspoort zodat u naar het Verenigd Koninkrijk kon doorreizen. Hierna zag u A(...) niet meer. U reisde door naar de VK, maar u werd tegengehouden en uw vals paspoort werd in beslag genomen. U kwam een Nigeriaanse man tegen waarvan u de naam niet kende en hij bracht u naar België. U kwam aan in België rond november 2019. Op 1 april 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ).

U legde ter ondersteuning van uw VIB uw huwelijksakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, wegens vrees voor vervolging omwille van uw biseksualiteit, uit vrees voor U(...) B(...) en Boko Haram uit vrees voor uw beweerde smokkelaar A(...) A(...).

Vooreerst wordt gewezen op het feit dat het zo is dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verschillende verklaringen bij de asielautoriteiten in België blijkt namelijk dat u bewust heeft gepoogd de Belgische asielinstanties te misleiden betreffende uw verblijfplaatsen in Nigeria, de redenen voor uw vertrek uit Nigeria, met wie u naar Europa reisde, alsook uw seksuele oriëntatie. Bijgevolg is het duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Zo bleken uw verklaringen bij de verschillende Belgische asielinstanties over uw verblijf in Maiduguri en de gebeurtenissen die u daar meemaakte tegenstrijdig en ongeloofwaardig.

Immers verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u bij een bedrijf werkte dat u overplaatste naar Borno State waar u enkele jaren met uw familie verbleef tot Boko Haram uw dorp aanviel en uw vrouw en kinderen doodde. U stelde dat u vervolgens naar Lagos vluchtte en daar enkele maanden verbleef voor u Nigeria verliet (verklaring DVZ, vraag 10 – dd. 27/04/2021)). Gezien u verklaarde dat uw jongste kind, E(...), werd geboren in Borno in september 2014, mag er vanuit gegaan worden dat u hier reeds voor september 2014 verbleef (verklaring DVZ, vraag 16). Verder stelde u ook expliciet dat uw vrouw en kinderen overleden in 2019 in Borno (verklaring DVZ, vraag 15a en 16). In de vragenlijst van het CGVS (dd. 27/04/2021) bevestigde u dat u werd getransfereerd naar Borno state door uw werk en dat na enkele jaren uw stad werd ingenomen door Boko Haram. U stelde vaag en algemeen dat Boko Haram veel mensen oppakte om hen te

bekeren, dat ze veel kerken in brand staken en dat ze veel mensen doodden – vooral christenen (vragenlijst CGVS, vraag 5). U stelde vervolgens expliciet dat uw vrouw en kinderen omkwamen bij deze invasie. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u echter plots dat u wel nog contact had met uw vrouw, maar dat u het contact was verloren toen u naar Europa reisde en u sinds vorig jaar terug contact had met haar door de Facebookaccount van een vriend. Ook uw kinderen bleken nog in leven en woonden met uw vrouw in Abeokuta (NPO1, pp. 8-9; p. 16). Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u tijdens het eerste onderhoud vroeg naar de redenen waarom u eerder verklaarde dat uw vrouw en kinderen overleden waren, antwoordde u dat u het contact verloor en dat u dacht dat ze misschien dood waren omdat u geen info had (NPO1, p. 21). Toen de dossierbehandelaar tijdens het tweede onderhoud uw woorden van in de vragenlijst citeerde, antwoordde u dat u dit inderdaad zei, maar u de reden niet zei waarom u vluchtte omdat u uw status nog verstopte en dat u misschien nog nerveus en bang was en niet kon spreken (NPO2, p. 16). Het frappeert dat u tweemaal expliciet zou verklaren dat uw vrouw en kinderen overleden bij een invasie van Boko Haram terwijl u eigenlijk helemaal het fijne niet wist van de situatie. Immers is het één ding om u niet comfortabel te voelen om te praten over uw seksuele oriëntatie, maar is het een compleet andere zaak om tweemaal expliciet te verklaren dat uw vrouw en kinderen vermoord zijn door Boko Haram zonder dat u eigenlijk weet wat er aan de hand was. Verder verklaarde u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat uw drie kinderen werden geboren in Akute (NPO1, p. 9) en dat u pas naar Maiduguri verhuisde in 2016 (NPO1, p. 11). Toen de dossierbehandelaar er u op wees dat u eerder had verklaard dat uw jongste dochter in Borno was geboren, verklaarde u dat dit misschien door het trauma kwam (NPO1, p. 21). Deze hypothetische verklaring kan echter geen afdoende uitleg zijn voor deze opmerkelijke tegenstrijdigheid. Bovendien verklaarde u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS plots dat u pas naar Maiduguri werd getransfereerd in 2019 (NPO, p. 7). Het frappeert dat u op drie verschillende gelegenheden drie verschillende momenten van aankomst in Maiduguri – voor 2014, 2016 en 2019 – noemde. Dit is dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw verblijf in Maiduguri – gezien er wel verwacht kan worden dat u eenduidige verklaringen zou afleggen over wanneer u zich nu precies in Maiduguri bevond.

Deze tegenstrijdige verklaringen roepen dan ook bij voorbaat vraagtekens op bij het doorleefde karakter van uw verblijf in Maiduguri, alsook uw redenen voor vertrek uit Maiduguri.

De geloofwaardigheid van uw verblijf in Maiduguri wordt verder ondermijnd door het feit dat u absoluut niets kon zeggen over Maiduguri en ook hier tegenstrijdige verklaringen over aflegde. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat u woonde in Lamibusa Imofina, wat een area in Maiduguri was volgens u (NPO1, p. 5). U kon dit echter niet lokaliseren binnen Maiduguri. Er wordt op gewezen dat er een buurt Lamisula, Mafoni bestaat in Maiduguri, wat echter aanzienlijk verschilt van de naam die u noemde (zie administratief dossier). Wanneer u werd gevraagd naar herkenningspunten in uw buurt, noemde u Kondago Police Division. Konduga niet Kondago - is echter buiten Maiduguri in een andere local government area gesitueerd én bovendien is er een politiekantoor in Lamisula (NPO1, p. 16) (zie administratief dossier). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud werd u nogmaals gevraagd waar uw huis in Maiduguri was, waarop u antwoordde dat u het adres niet wist, maar dat u wel wist dat het in Yerima Road was – wat niet in Lamisula of Mafoni ligt (zie administratief dossier). Gevraagd in welke buurt van Maiduguri dit lag stelde u het niet te weten. Gevraagd of het in de buurt van bekende gebouwen of plaatsen lag, antwoordde u nietszeggend: “het zijn bekende plaatsen, ik kan, het is een slechte ervaring dus ik kan zelfs niet...” (NPO2, p. 7). Het feit dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw woonplaats in Maiduguri en u verder geen enkel idee had waar uw woonplaats gesitueerd was binnen Maiduguri ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf in Maiduguri dan ook verder. Verder had u geen idee waar de luchthaven van Maiduguri was (NPO1, p. 17) en wist u niet of er een rivier was, hoewel Ngadda river op een halfuur wandelen van Mafoni stroomt (zie administratief dossier) (NPO1, p. 21). Waar u stelde dat u andere biseksuele en homoseksuele mensen ontmoette in het Lafenwa hotel, wordt er op gewezen dat dit een hotel in Abeokuta lijkt te zijn – toevallig ook de woonplaats van uw vrouw (zie administratief dossier). U werd hier op gewezen tijdens het eerste persoonlijke onderhoud, maar bleef overtuigd van het feit dat het hier was dat u andere biseksuele en homoseksuele mensen ontmoette (NPO1, p. 17). Wanneer u tijdens het tweede onderhoud gevraagd werd waar Lafenwa hotel in Maiduguri lag, antwoordde u dat u het zich niet meer kon herinneren en dat u wel wist dat het in Maiduguri was en dat het noordelijke gedeelte van het land niet zo georganiseerd is als in Lagos (NPO2, p. 20). Het feit dat u niet wist waar het hotel lag waar u zo vaak heen ging om met andere homoseksuelen en biseksuelen af te spreken en waar u bovendien de man ontmoette die aan de basis lag voor uw vertrek uit Maiduguri en Nigeria – U(...) B(...) die u wilde rekruteren voor Boko Haram - ondermijnt het doorleefde karakter – en bijgevolg de geloofwaardigheid – van uw verblijf in Maiduguri dan ook verder.

Gezien u geen eenduidige, doorleefde verklaringen kon afleggen over waar u verbleef in Maiduguri, wanneer u er verbleef of wat er gebeurde terwijl u er woonde én u eigenlijk niets kon zeggen over de stad zelf, wordt de geloofwaardigheid van uw verblijf in Maiduguri op fundamentele wijze ondermijnd.

De tegenstrijdige en vage verklaringen die u aflegde over wat er gebeurde na uw vlucht uit Maiduguri ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas uit Nigeria bovendien nog verder. Zo stelde u in de

verklaring bij de DVZ dat u met een smokkelaar genaamd A(...) naar Europa reisde (verklaring DVZ, vraag 31). Ook in de vragenlijst van het CGVS verklaarde u dat u met de hulp van A(...) eerst naar Lagos vluchtte en vervolgens naar Europa kwam. U stelde hierover verder nog dat u niet veilig was in Lagos omdat u dacht dat A(...) daar nu was en u – via de telefoon – bedreigd werd met de dood door hem omdat u het valse paspoort niet teruggaf omdat de Franse autoriteiten dit hadden afgenomen. U stelde hierover compleet hypothetisch dat A(...) nu misschien denkt dat u liegt (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u wegvluchtte uit Maiduguri naar Lagos waar u een of twee maanden verbleef met de hulp van iemand. Toen de dossierbehandelaar wilde weten wie het precies was, antwoordde u dat u “niet wilde raden en dat u dacht dat zijn naam A(...) A(...) was” (NPO1, p. 6). Het feit dat u niet eens de naam wist van de man die u zogezegd veilig uit Maiduguri naar Lagos bracht, uw paspoort regelde voor u, u vertelde over het feit dat biseksualiteit en homoseksualiteit een ernstige misdaad is in Nigeria, u naar Europa bracht, waarmee u een kortstondige relatie had (NPO1, p. 12) en die u later met de dood bedreigde (NPO1, p. 19) is allesbehalve geloofwaardig. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u tijdens het tweede onderhoud wees op het feit dat u A(...) A(...) initieel A(...) noemde, bevestigde u simpelweg: “is het niet A(...). Het is niet A(...). Het is A(...).” (NPO2, p. 20). Toen de dossierbehandelaar volhardde en vroeg waarom u precies A(...) zei initieel, antwoordde u “misschien, het is niet een naam, het is geen naam van mijn buurt, ik ben dit niet gewend, want het is een Arabische naam.” (NPO2, p. 20) Dit is geen valabele uitleg voor het feit waarom u een dermate belangrijk persoon in uw vluchtrelaas twee volledig andere namen zou geven op verschillende momenten. Het feit dat u ook hier tegenstrijdige verklaringen over aflegde ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas alsook uw algemene geloofwaardigheid dan ook nog verder.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw verblijf in Maiduguri en uw beweerde vlucht uit Nigeria met A(...) eveneens ongeloofwaardig bleek, wordt ook de geloofwaardigheid van uw vrees bij terugkeer naar Nigeria vanwege de Nigeriaanse autoriteiten, door U(...) B(...) en Boko Haram, alsook door A(...) A(...) volledig ondermijnd. Immers indien u niet in Maiduguri woonde, kan er geen sprake geweest zijn van rekrutering voor Boko Haram door U(...) B(...), arrestatie door de politie van Maiduguri of hulp bij de vlucht uit Maiduguri en Nigeria door A(...). Bijgevolg is het ook niet mogelijk dat u enige vrees zou hebben ten opzichte van deze mensen bij terugkeer naar Nigeria omwille van deze gebeurtenissen.

Wat betreft uw vrees bij terugkeer naar Nigeria omwille van uw beweerde biseksualiteit, wordt er op gewezen dat het CGVS er in het licht van de elementen in uw dossier niet van overtuigd is dat u daadwerkelijk biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U bent er echter niet in geslaagd om uw seksuele oriëntatie binnen de door u geschetste context te objectiveren.

Immers blijkt uit uw verklaringen bij het CGVS dat u er opvattingen over homoseksualiteit en biseksualiteit op nahield die duidelijk maken dat u geen enkele voeling heeft met de leefwereld van iemand die daadwerkelijk biseksueel is - laat staan met de leefwereld van iemand die 30 jaar actief zijn biseksualiteit heeft beleefd in de extreem homofobe maatschappij van Nigeria.

Zo wordt vooreerst nog gewezen op de homofobe verklaringen die u deed over de rekrutering door U(...) B(...) en Boko Haram. Immers verklaarde u - wanneer u werd gevraagd waarom U(...) wilde dat u bij Boko Haram kwam – dat: “als je een geest hebt om voor je status te gaan, als je deze geest hebt, dan ook om ze te vervoegen, begrijp je” (NPO2, p. 20). Er wordt op gewezen dat u eerder tijdens dit persoonlijke onderhoud verschillende keren het woord “status” gebruikte om te verwijzen naar uw biseksualiteit (NPO2, pp. 14, 15, 16, 17). U leek dan ook aan te sturen op het feit dat omdat u de geest voor biseksualiteit had, u ook de geest had om bij Boko Haram te gaan. Toen de dossierbehandelaar vervolgens stelde dat hij niet begreep waarop u doelde, antwoordde u: “Boko Haram, als ze willen dat je ze vervoegt, dat is hoe ze rekruteren, maar omdat ik biseksueel ben, moet ik misschien een boko haram lid zijn, dat is zo” (NPO2, p. 20). Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg of u een boko haram lid kon zijn omdat u biseksueel was, antwoordde u, in hypothetische termen: “misschien omdat als ik die soort misdaad van biseksueel kan doen, waarom zou ik dan geen boko haram zijn die misschien wil vechten voor sharia of jihad” (NPO2, p. 21). Er mag nog eens benadrukt worden dat er geen geloof wordt gehecht aan uw verblijf in Maiduguri, waardoor er geen geloof wordt gehecht aan uw ontmoetingen met U(...) B(...) en zijn rekrutering. Uw verklaringen worden dan ook als verzonnen en puur hypothetisch beschouwd – wat ook blijkt uit uw laatste, bijna vragende, verklaring dat u “misschien” geschikt was voor Boko Haram gezien u toch al zo ver ging om “de misdaad van biseksualiteit” te begaan. Het feit dat u dacht dat Boko Haram, een fundamentalistische terroristische organisatie (zie administratief dossier), u zou willen rekruteren omwille van uw biseksualiteit is op zich al compleet van de pot gerukt en ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van uw vervolging door Boko Haram. Uw uitspraken

gaan echter nog verder dan dat: u schatte lidmaatschap van Boko Haram minder erg in dan “de misdaad van bisexualiteit” en vroeg zich af waarom iemand die al zo'n erg misdaad als biseksueel zijn pleegde nog zou inzitten met te vechten voor Boko Haram. Hieruit blijkt niet alleen dat u allesbehalve voeling heeft met de leefwereld van iemand die daadwerkelijk 30 jaar zijn bisexualiteit beleefde in Nigeria, maar blijkt ook dat uzelf bisexualiteit en homoseksualiteit als een zeer ernstige misdaad beschouwde. Het feit dat u er een dergelijke homofobe opvatting op nahield ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bisexualiteit dan ook bij voorbaat op fundamentele wijze.

Verder wordt ook gewezen op de verklaringen die u aflegde over de ontdekking van uw seksualiteit en uw eerste seksueel contact met T(...) – de man die u “introduceerde” in bisexualiteit.

U verklaarde tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS dat u te weten kwam dat u biseksueel was door het feit dat “iemand iets deed met u” (NPO1, p. 20). U stelde dat hij zijn tong in uw mond stopte en zijn hand in uw broek stopte, dat zijn naam T(...) was en dat u vervolgens twee jaar een relatie had met hem tot uw moeder jullie betrapte (NPO1, pp. 20-21). Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud werd u gevraagd om wat uit te weiden over uw eerste gevoelens voor mannen. Nadat deze vraag driemaal werd herhaald, antwoordde u weinig concreet dat het “zoet” was. Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom het zoet was, antwoordde u nietszeggend dat u ervan genoot. Wanneer vervolgens werd gevraagd waar u van genoot, stelde u: “de seks. Kissing en...” (NPO2, p. 11). Het mag al frappant genoemd worden dat, wanneer u naar de ontdekking van uw bisexualiteit en de ontdekking van uw aantrekking voor mannen werd gevraagd, dat u eigenlijk niets kon zeggen over de gevoelens – ondanks de expliciete vraag hiernaar – die hiermee gepaard gingen. U bleek deze ontdekking enkel te kunnen verbinden met het eerste seksuele contact met Tokunbo. Dit is dan ook een aanwijzing dat u relaties tussen twee mannen louter als een fysieke verbintenis ziet, wat meteen aantoonde dat u weinig voeling heeft met de leefwereld van iemand die daadwerkelijk biseksueel geaard is.

Uw verklaringen over dit eerste seksuele contact bleken bovendien vaag en alles behalve doorleefd. Immers, wanneer de dossierbehandelaar tijdens het tweede onderhoud op het CGVS wenste te weten hoe het dan precies kwam dat u en Tokunbo tot deze fysieke relatie kwamen, antwoordde u dat hij u affectie en cadeaus gaf. U stelde dat hij u er in “lokke” omdat u al gehecht was aan hem en hij dan iets introduceerde waardoor u “geen keuze” had (NPO2, p. 12). Wanneer de dossierbehandelaar u nogmaals vroeg hoe jullie relatie precies van vrienden naar minnaars evolueerde stelde u dat hij u misschien heeft gebrainwasht en dat hij zei dat u de nacht moest doorbrengen met hem, waarop u hem volgde naar hem thuis en seks had met hem (NPO2, p. 12). Toen de dossierbehandelaar wilde weten hoe deze situatie evolueerde van u die bij hem thuis was tot jullie die plots seks hadden, antwoordde u niet op de vraag en stelde u dat hij zoals een broer was voor u die u vaak cadeaus kocht en dat u daarom niet wist dat hij een verborgen motief had. Wanneer de dossierbehandelaar u er nogmaals op wees dat er een groot gat zat tussen u die bij T(...) thuis kwam en het punt waarop jullie seks hadden, antwoordde u opnieuw weinig concreet dat hij u uitnodigde en dat hij u had gebrainwasht omdat hij lieve dingen zei en u zaken kocht. Waarna u de vergelijking maakte met een vijfjarige jongen waarvoor u zaken zou kopen waarop deze jongen u steeds zou knuffelen – dat dit de relatie was die u met T(...) onderhield. Vandaar dat u hem op geen enkele manier kon weerstaan (NPO2, p. 12). Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg of T(...) dan gewoon aan u voorstelde om seks te hebben met u, verklaarde u dat dit niet zomaar kan. U stelde dat jullie samen sliepen en dat hij dan zijn hand op uw penis plaatste. U stelde dat u wist dat dit niet normaal was en hem vroeg waarom hij dit deed, waarop hij u geruststelde, waarop u opnieuw zei dat het voor u niet mogelijk was om dit te doen, maar dat hij u vervolgens geruststelde en u dingen zei die men u nog niet had gezegd (NPO2, p. 13). Wanneer de dossierbehandelaar wilde weten hoe hij u precies geruststelde, antwoordde u dat hij zei dat het iets was dat jullie zou verbinden en dat hij u daarnaast veel dingen beloofde en u zou helpen met onderwijs (NPO2, p. 13). Wanneer de dossierbehandelaar vroeg naar uw reactie toen T(...) u geruststelde, antwoordde u dat u genoot, omdat hij u zaken zei en u brainwashte. En dat u op dat moment dingen hoorde die u misschien wilde horen (NPO2, p. 14).

Het mag opgemerkt worden dat u over de totstandkoming van uw eerste fysieke relatie met een andere man nauwelijks info kon geven ondanks het feit dat de dossierbehandelaar u meermaals vroeg om hierover te vertellen. Gezien u zelf aangaf dat u wist dat dit contact “niet normaal” was en dat het voor u “niet mogelijk” was, mag er verwacht worden dat u meer context zou kunnen geven bij deze ervaring. Immers, gezien u meende dat u zaken deed die “niet normaal” waren en in principe “niet mogelijk” waren voor u, kan er verwacht worden dat dit een impactvolle gebeurtenis was in uw leven en dat u hier bijgevolg doorleefde verklaringen over zou kunnen afleggen. Het feit dat u zelfs niet eens in staat was om meer info te geven bij de redenen waarom u wel besloot deze “niet normale, onmogelijke” seksuele daad te stellen, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit eerste seksuele contact dan ook.

Verder is het ook zeer opvallend dat de woorden die u wél gebruikte om de totstandkoming van uw eerste homoseksuele ervaring te beschrijven – u werd erin “gelokt” door iemand met een “verborgen motief”; u had “geen keuze” omdat u veel cadeaus kreeg; u kon “op geen enkele manier weerstaan” omdat u veel cadeaus kreeg; T(...) “brainwashte” u – het lijken te hebben over een initiatieritueel waar u aan deelnam door misleiding. Uw verklaringen over de biseksualiteit van uw vrouw en hoe zij haar seksuele oriëntatie ontdekte liggen bovendien in dezelfde lijn. Zo stelde u dat uw vrouw werd geadopteerd en dat deze adoptiemoeder een dochter had die uw vrouw “dit leerde en haar hierin lokte” (NPO2, p. 19). Uit de weinige woorden die u gebruikte om de ontdekking van uw biseksualiteit en die van uw vrouw te beschrijven, lijkt het dan ook zo te zijn dat u homoseksualiteit en biseksualiteit beschouwt als een soort van club waarin u geïnitieerd diende te worden.

Ook andere verklaringen die u deed, geven aan dat u biseksualiteit en homoseksualiteit zag als een organisatie of club waarover je kan beslissen of je er al dan niet tot toetreedt. Zo stelde u dat uw moeder u probeerde naar de kerk te brengen nadat ze u en T(...) had betrappt, maar dat u hierna gewoon verder ging omdat het iets was wat u leuk vond en u “al in de biseksualiteit zat” (NPO2, p. 11). Ook wanneer u werd gevraagd wanneer u hoorde dat relaties hebben met een andere man een misdaad was, antwoordde u dat u al ouder was maar dat u al “in de gay man” was en dat het moeilijk was om dit nog te weerstaan (NPO2, p. 13). Er werd u ook gevraagd wanneer u leerde over het feit dat het “niet normaal” was dat een jongen seks had met een jongen, waarop u stelde dat u dit leerde toen u opgroeide, maar dat u al “into the gay” was op dat moment (NPO2, p. 14). Op latere momenten stelde u zelfs expliciet dat het “zoals een club is” (NPO2, p. 15), “het is een caucus”, “het is een groep, iets dat ons verbindt” (NPO2, p. 16). Deze verklaringen versterken dan ook de vermoedens dat u homoseksualiteit en biseksualiteit ziet als een organisatie waarbij men toetreedt en dat u – eens lid geworden – nog moeilijk kan “uittreden”.

Naast het feit dat het duidelijk mag zijn dat u allesbehalve geloofwaardige verklaringen aflegde wat betreft de ontdekking van uw biseksualiteit alsook uw eerste seksuele contact met T(...), heeft u blijk gegeven van opvattingen – homoseksualiteit en biseksualiteit als een club of caucus – die aantonen dat u allesbehalve voeling heeft met iemand die daadwerkelijk 30 jaar zijn biseksualiteit actief beleefde in Nigeria.

Er wordt bovendien nog gewezen op andere verklaringen die u deed tijdens het tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS die aantonen dat u allesbehalve voeling heeft met iemand die daadwerkelijk biseksueel is. Zo verklaarde u dat u het eigenlijk beu was om gay en biseksueel te zijn (NPO2, p. 15) en dat u niet meer van plan was om “in dit leven” te zitten omdat u kinderen had die u moet opvoeden (NPO2, p. 18). Waar het mogelijk is dat iemand zijn seksuele voorkeuren doorheen zijn leven evolueren en veranderen, frappeert het toch dat u nu plots, na vijfendertig jaar actief biseksueel te zijn geweest en veertien jaar nadat uw eerste kind werd geboren (zie verklaring DVZ, vraag 16), stelde dat u gay en biseksueel zijn “beu” was en uw motivatie hierbij was dat u uw kinderen wilde opvoeden. Naast het feit dat u hiermee lijkt aan te geven dat het veranderen van uw seksuele oriëntatie een rationele keuze is – terwijl seksuele oriëntatie allesbehalve een rationele keuze is – frappeert het feit dat u deze keuze om te stoppen met gay en biseksualiteit expliciet leerde aan het feit dat u uw kinderen wenste op te voeden. Hier schemert dan ook de homofobe gedachte door dat homoseksuele/biseksuele mensen niet geschikt zijn om kinderen op te voeden. Het feit dat u van uw seksuele oriëntatie iets maakte waarover u een rationele en beredeneerde beslissing kon maken en het feit dat u nogmaals een dergelijke homofobe gedachte liet uitschijnen, ondermijnt dan ook nogmaals de geloofwaardigheid van uw beweerde biseksualiteit.

Ook wordt nog gewezen op de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde over uw bewustzijn over het illegale karakter van relaties tussen twee mannen of twee vrouwen.

Zo verklaarde u dat u ontdekte dat u biseksueel was toen u ongeveer 12 tot 14 jaar oud was. U had toen uw eerste seksuele ervaring T(...) (NPO2, p. 17). U stelde dat u in de 30 jaar die hier op volgden nooit langer dan drie maanden geen seksuele relaties had met een man “omdat het iets is dat je niet lang kan tegenhouden” (NPO2, p. 18) – hoewel u later verklaarde er plotsklaps mee te kunnen stoppen (zie eerder). U verklaarde dat u in deze hele periode nooit op de hoogte was van de mogelijke gevolgen en straffen die homoseksualiteit met zich meebrachten – dat dit iets was waarover u pas leerde toen u Nigeria ontvluchtte (NPO2, p. 18). Nochtans beweerde u op andere momenten dat u op de hoogte was van het feit dat het “niet normaal” was in Nigeria (NPO2, p. 13, 14), dat het iets is dat raar is (NPO2, p. 11), dat het iets is dat je verstoopt (NPO2, p. 13), en dat u toen u “opgroeide en in het secundair zat” leerde dat het niet toegelaten was om relaties te hebben met mannen (NPO2, p. 13). En stelde u zelf dat u misschien in jaar 2000 ofzo leerde dat het strafbaar was (NPO2, p. 13). Het feit dat u dergelijke tegenstrijdige beweringen aflegde over wanneer u nu eigenlijk vernam dat het strafbaar was om homoseksueel te zijn in Nigeria ondermijnt de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie nog verder. Van iemand die beweerde dat hij 30 jaar lang als seksueel actieve biseksuele man in het uiterst homofobe Nigeria woonde, kan er immers verwacht worden

dat deze op de hoogte zou zijn van de potentiële gevolgen van zijn oriëntatie en hij eenduidige verklaringen zou afleggen over wanneer hij kennis nam van de homofobie van zijn maatschappij.

Het mag dan ook duidelijk zijn uit bovenstaande dat er allesbehalve geloof wordt gehecht aan uw beweerde bisexualiteit.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, wegens vrees voor vervolging omwille van uw bisexualiteit, de problemen die u had met U(...) B(...) en Boko Haram of uit vrees voor uw beweerde smokkelaar A(...) A(...).

Overigens wordt er op gewezen dat u reeds in november 2019 in België aankwam, maar pas een VIB indiende in april 2021. Er mag nochtans verwacht worden van iemand die zijn land van herkomst verlaat omwille van het feit dat deze vervolging vreest wegens zijn seksuele oriëntatie, dat deze zich zo snel mogelijk bescherming zoekt voor zijn problemen. Het feit dat u bijna anderhalf jaar wachtte om een VIB in te dienen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees dan ook nog verder. Uw verklaring dat u wachtte omwille van het coronavirus is geen afdoende uitleg (NPO1, p.15). Immers was er nog geen sprake belemmering door corona - in België – tot maart 2020 en waren er bovendien tal van mogelijkheden om tussen maart 2020 en april 2021 een VIB in te dienen.

Wat betreft de huwelijksakte die u voorlegde wordt er op gewezen dat deze hoogstens kan bewijzen dat u getrouwd bent, wat hier niet in twijfel wordt getrokken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lagos state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lagos state aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22 juni 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel wordt als volgt onderbouwd:

"1. De verzoekende partij betwist het besluit van de verwerende partij in de bestreden beslissing. Er wordt namelijk gesteld dat uit het geheel van vaststellingen zou blijken dat in hoofde van de verzoekende partij er geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

De verzoekende partij bepleit echter dat dit besluit niet berust op een zorgvuldig onderzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2. De verzoekende partij wijst er vooreerst op dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven; b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."

3. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de verzoekende partij niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Door de verzoekende partij wordt dit oordeel betwist.

4. Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Hij verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd doorheen zijn verzoek tot internationale bescherming en in het bijzonder tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker.

Verzoeker genoot bovendien slechts een beperkt onderwijs. Hij ging slechts tot de zesde graad van het middelbaar onderwijs naar school. Daarnaast was hij werkzaam als winkelier.

Verder kan er niet zonder meer worden gesproken over “tegenstrijdige” of “gebrekkige” verklaringen die verzoeker heeft afgelegd, waartoe wel werd geconcludeerd in de bestreden beslissing. Er zijn meerdere verklaringen mogelijk waarom verzoeker niet meer in de mogelijkheid was om uitvoerige toelichting te geven bij verschillende vragen die werden gesteld en waarom er mogelijke verschillen zijn opgetreden in de verklaringen die hij heeft afgelegd.

Het staat namelijk vast dat de gebeurtenissen waarover verzoeker werd ondervraagd reeds jaren geleden hebben plaatsgevonden. Door de verstreken tijdsperiode, is het niet onaannemelijk dat er zich verschillen kunnen voordoen in de herinneringen die verzoeker. De herinneringen van verzoeker zijn immers onderhevig aan vervaging, waardoor er verschillen of “vaagheden” kunnen ontstaan.

Dit geldt temeer omdat er ook een ruime tijd zat tussen de interviews die verzoeker heeft afgelegd. Het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dateerde reeds van 27 april 2021, terwijl verzoeker pas twee jaar later (op 27 april 2023) een eerste persoonlijk onderhoud had. Het is niet onlogisch dat er door dit ruime tijdsverloop verschillende kunnen ontstaan tussen de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd. Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij over de essentiële zaken, met name de precieze redenen waarom hij een vrees heeft bij een terugkeer naar Nigeria, weldegelijk de belangrijkste zaken heeft toegelicht. Dat verzoeker moeite had om deze gebeurtenissen in de tijd te situeren, doet hieraan geen afbreuk.

Het oordeel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan hierom niet worden bijgetreden.

De verzoekende partij wijst er verder op dat het verslag van het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken hoe dan ook geen afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd hij niet bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman. De leiding van het onderhoud lag volledig in handen bij de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder enige controle. Verzoeker was volledig op zichzelf aangewezen. Verzoeker spreekt de taal niet en was volledig afhankelijk van de persoon van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens het onderhoud werden aan de verzoekende partij vragen gesteld. Verzoeker gaf vervolgens een antwoord op de vragen die hem werden gesteld, opnieuw naar best vermogen. Op alle vragen moest kort worden geantwoord. Het werd aan verzoeker duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit onderhoud zou het belangrijkste zijn. Dit volgde verzoeker. Hij gaf zijn medewerking, maar beperkte zich tot de (meeste) hoofdlijnen.

Verzoeker heeft gedaan wat hem gevraagd werd. Hij is vervolgens volledig afhankelijk van hetgeen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld en wat deze persoon vervolgens (snel) noteerde in een verslag.

Een controle op de manier waarop dit gesprek is verlopen is (nagenoeg) onbestaande.

Het enige wat kan worden vastgesteld is dat de handtekening van verzoeker is aangebracht op de handgeschreven “vragenlijst” van de Dienst Vreemdelingenzaken, waaruit kan worden bepleit dat het akkoord van hen met de inhoud hiervan wordt bevestigd. De bewijswaarde van deze handtekening is echter bijzonder relatief, aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is. Er kan evenmin worden nagegaan of de vragenlijst aan hem werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan hem om een handtekening te plaatsen. Van verzoeker wordt daarentegen verwacht dat hij (gewillig) zijn medewerking verleent, waardoor hij zijn handtekening plaatst als hem dat gevraagd werd. Dit geldt des te meer omdat verzoeker overtuigd was dat zijn bewoordingen correct werden genoteerd.

De bewijswaarde van het verslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook (bijzonder) relatief, gelet op bovenvermelde omstandigheden.

De Commissaris-generaal houdt geen rekening met de omstandigheden waarbinnen een dergelijk verslag tot stand komt (zoals hierboven uiteengezet).

Deze beslissing van het de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is echter niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen aangezien – ten onrechte – de omstandigheden waarbinnen het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingen heeft plaatsgevonden niet in rekening werd genomen, terwijl dit een kernelement vormt van de reden waarom er een verschil is opgetreden met de genoteerde bewoordingen die werden genoteerd bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in vergelijking met de genoteerde bewoordingen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De vermeende verschillen tussen het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn daarom niet van die aard om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas.

5. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de bisexualiteit van verzoeker niet zou zijn aangetoond, hetgeen hij ten stelligste betwist.

Een aangevoerde geaardheid kan aannemelijk worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijk geeft van een diepgaande emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 8).

Verzoeker wijst erop dat het niet evident is om een homoseksuele geaardheid te bewijzen. Dit geldt in het bijzonder voor verzoeker, gelet op zijn bisexualiteit.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid.

Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van de betrokken verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofoob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen dan ook het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst.

Er moet worden nagegaan of verzoeker coherente en doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van zijn homoseksuele geaardheid, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe zijn ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoeker afkomstig is uit een land waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar is of strafbaar is gesteld.

Er mag in dat geval van een verzoeker worden verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van zijn land van herkomst verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven. (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 62- 66 en UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

De aangehaalde inconsistenties door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn niet van die aard om te veronderstellen dat de seksuele geaardheid van verzoekster niet oprecht zou zijn.

Voor verzoeker was het niet evident om in Nigeria een relatie te hebben met een man. Verzoeker vertelde over zijn bewustwordingsproces en hoe hij zich hierbij voelde, zonder dit louter te reduceren tot een fysieke verbintenis. Verzoeker heeft zich verzet tegen de homoseksuele gevoelens die hij had. Hij worstelt, tot op heden, met zijn bisexualiteit. Dit uitte zich ook in de antwoorden die verzoeker gaf op erg directe vragen over zijn homoseksualiteit. Indien verzoeker niet oprecht zou zijn over zijn gevoelens, zou hij deze weerstand ten opzichte van zijn homoseksualiteit net niet hebben vermeld.

T(...) was voor verzoeker een erg belangrijke persoon in zijn leven, zoals hij heeft uitgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker benadrukte herhaaldelijk hoe de gedragingen van T(...) voor verzoeker niet te "weerstaan" waren. Hiermee bedoelde verzoeker dat hij zich verzette tegen zijn homoseksuele gevoelens, maar T(...) zich doorheen dit verzet kon "wringen" en gevoelens kon opwekken bij verzoeker. Verzoeker gaf daarbij verder aan dat zij hun relatie geheim hebben gehouden en dat hij deze enkel beleefden

indien zij alleen waren met elkaar. Dit getuigt er wel van dat verzoeker op zijn hoede was en rekening hield met de gevolgen van hun relatie (waarop onder meer een gevangenisstraf staat).

De verzoekende partij benadrukt dat het voor hem zeer moeilijk was om zijn gevoelens onder woorden te brengen tijdens het persoonlijk onderhoud, zoals blijkt uit het persoonlijk onderhoud. Niettemin werd er herhaaldelijk doorgevraagd om deze gevoelens te beschrijven, wat voor verzoeker erg moeilijk is. Hierdoor werd verzoeker ook steeds meer onzeker, omdat zij niet kon voldoen aan de verwachtingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit versterkte nog de moeilijkheden die verzoekster reeds ondervond tijdens het persoonlijk onderhoud. Zo omschreef hij dat homoseksualiteit is zoals het behoren tot een groep, waarbij verzoeker net hun verbondenheid wou benadrukken en niet dat dit een keuze is om, al dan niet, tot deze club te behoren.

Verzoeker benadrukt dat hij zijn medewerking gaf, maar er dient rekening te worden gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker. Hij kon de woorden moeilijk of niet vinden om zijn gevoelens en bewustwordingsproces te beschrijven. Bovendien liggen heel wat bevraagde zaken ver in de tijd, waardoor ook dit het beantwoorden van de gestelde vragen bemoeilijkte.

Verzoeker benadrukt dat uit het geheel van de voorliggende elementen en in het bijzonder de persoonlijke situatie van verzoeker, zijn biseksuele geaardheid voldoende is aangetoond.

6. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus hem ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker. Verzoeker genoot slechts een beperkt onderwijs. Hij ging tot de zesde graad van het middelbaar onderwijs naar school. Daarnaast was hij werkzaam als winkelier. Verzoeker diende Nigeria te verlaten in juni 2019 en ontbreekt het hem sindsdien aan een sociaal netwerk om te voorzien in zijn levensonderhoud, waardoor hij vreest niet meer te kunnen voorzien in zijn essentiële levensbehoeften. Bovendien is verzoeker vervreemd geraakt van zijn land van herkomst door een afwezigheid van meer dan 4 jaar uit zijn land van herkomst. Hij verbleef juni 2019 in Europa en bouwde zijn leven alhier uit, hetgeen haaks staat op de (leef)omstandigheden in Nigeria. De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming."

2.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

Op 23 februari 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarbij hij aanvullende documenten voegt ter staving van zijn vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid. Het betreft, blijkens de inventaris, (fotokopieën van) een enveloppe, van een badge van B. T. PLC, van een brief van 4 oktober 2016, van een document van de rechtbank en van een uitnodiging voor een politieverhoor.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de

bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze artikel 48 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, nu dit artikel slechts in algemene bewoordingen bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Evenmin ziet de Raad in op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, dat evenzeer slechts in algemene zin bepaalt dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet bedoelde voorwaarden, *in casu* geschonden zou zijn.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart dat hij niet naar zijn land van herkomst, Nigeria, wil terugkeren uit vrees voor vervolging omwille van zijn beweerde bisexualiteit, uit vrees voor een zekere U.B., die hem zou hebben willen rekruteren voor Boko Haram, en uit vrees voor de man die hem zou hebben geholpen om naar Europa te komen en hem vervolgens met de dood zou hebben bedreigd omdat hij het valse paspoort waarmee hij naar het VK trachtte te reizen niet zou hebben teruggegeven.

De Raad is, na grondige bestudering van het rechtsplegingsdossier, in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoekers voorgehouden vluchtmotieven en vrees bij terugkeer naar zijn land van herkomst geen geloof kan worden gehecht.

De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Zo bleken uw verklaringen bij de verschillende Belgische asielinstanties over uw verblijf in Maiduguri en de gebeurtenissen die u daar meemaakte tegenstrijdig en ongeloofwaardig.

Immers verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u bij een bedrijf werkte dat u overplaatste naar Borno State waar u enkele jaren met uw familie verbleef tot Boko Haram uw dorp aanviel en uw vrouw en kinderen doodde. U stelde dat u vervolgens naar Lagos vluchtte en daar enkele maanden verbleef voor u Nigeria verliet (verklaring DVZ, vraag 10 – dd. 27/04/2021)). Gezien u verklaarde dat uw jongste kind, E(...), werd geboren in Borno in september 2014, mag er vanuit gegaan worden dat u hier reeds voor september 2014 verbleef (verklaring DVZ, vraag 16). Verder stelde u ook expliciet dat uw vrouw en kinderen overleden in 2019 in Borno (verklaring DVZ, vraag 15a en 16). In de vragenlijst van het CGVS (dd. 27/04/2021) bevestigde u dat u werd getransfereerd naar Borno state door uw werk en dat na enkele jaren uw stad werd ingenomen door Boko Haram. U stelde vaag en algemeen dat Boko Haram veel mensen oppakte om hen te bekeren, dat ze veel kerken in brand staken en dat ze veel mensen doodden – vooral christenen (vragenlijst CGVS, vraag 5). U stelde vervolgens expliciet dat uw vrouw en kinderen omkwamen bij deze invasie. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u echter plots dat u wel nog contact had met uw vrouw, maar dat u het contact was verloren toen u naar Europa reisde en u sinds vorig jaar terug contact had met haar door de Facebookaccount van een vriend. Ook uw kinderen bleken nog in leven en woonden met uw vrouw in Abeokuta (NPO1, pp. 8-9; p. 16). Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u tijdens het eerste onderhoud vroeg naar de redenen waarom u eerder verklaarde dat uw vrouw en kinderen overleden waren, antwoordde u dat u het contact verloor en dat u dacht dat ze misschien dood waren omdat u geen info had (NPO1, p. 21). Toen de dossierbehandelaar tijdens het tweede onderhoud uw woorden van in de vragenlijst citeerde, antwoordde u dat u dit inderdaad zei, maar u de reden niet zei waarom u vluchtte omdat u uw status nog verstopte en dat u misschien nog nerveus en bang was en niet kon spreken (NPO2, p. 16). Het frappeert dat u tweemaal expliciet zou verklaren dat uw vrouw en kinderen overleden bij een invasie van Boko Haram terwijl u eigenlijk helemaal het fijne niet wist van de situatie. Immers is het één ding om u niet comfortabel te voelen om te praten over uw seksuele oriëntatie, maar is het een compleet andere zaak om tweemaal expliciet te verklaren dat uw vrouw en kinderen vermoord zijn door Boko Haram zonder dat u eigenlijk weet wat er aan de hand was. Verder verklaarde u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat uw drie kinderen werden geboren in Akute (NPO1, p. 9) en dat u pas naar Maiduguri verhuisde in 2016 (NPO1, p. 11). Toen de dossierbehandelaar er u op wees dat u eerder had verklaard dat uw jongste dochter in Borno was geboren, verklaarde u dat dit misschien door het trauma kwam (NPO1, p. 21). Deze

hypothetische verklaring kan echter geen afdoende uitleg zijn voor deze opmerkelijke tegenstrijdigheid. Bovendien verklaarde u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS plots dat u pas naar Maiduguri werd getransfereerd in 2019 (NPO, p. 7). Het frappeert dat u op drie verschillende gelegenheden drie verschillende momenten van aankomst in Maiduguri – voor 2014, 2016 en 2019 – noemde. Dit is dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw verblijf in Maiduguri – gezien er wel verwacht kan worden dat u eenduidige verklaringen zou afleggen over wanneer u zich nu precies in Maiduguri bevond.

Deze tegenstrijdige verklaringen roepen dan ook bij voorbaat vraagtekens op bij het doorleefde karakter van uw verblijf in Maiduguri, alsook uw redenen voor vertrek uit Maiduguri.

De geloofwaardigheid van uw verblijf in Maiduguri wordt verder ondermijnd door het feit dat u absoluut niets kon zeggen over Maiduguri en ook hier tegenstrijdige verklaringen over aflegde. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat u woonde in Lamibusa Imofina, wat een area in Maiduguri was volgens u (NPO1, p. 5). U kon dit echter niet lokaliseren binnen Maiduguri. Er wordt op gewezen dat er een buurt Lamisula, Mafoni bestaat in Maiduguri, wat echter aanzienlijk verschilt van de naam die u noemde (zie administratief dossier). Wanneer u werd gevraagd naar herkenningspunten in uw buurt, noemde u Kondago Police Division. Konduga niet Kondago - is echter buiten Maiduguri in een andere local government area gesitueerd én bovendien is er een politiekantoor in Lamisula (NPO1, p. 16) (zie administratief dossier). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud werd u nogmaals gevraagd waar uw huis in Maiduguri was, waarop u antwoordde dat u het adres niet wist, maar dat u wel wist dat het in Yerima Road was – wat niet in Lamisula of Mafoni ligt (zie administratief dossier). Gevraagd in welke buurt van Maiduguri dit lag stelde u het niet te weten. Gevraagd of het in de buurt van bekende gebouwen of plaatsen lag, antwoordde u nietszeggend: “het zijn bekende plaatsen, ik kan, het is een slechte ervaring dus ik kan zelfs niet...” (NPO2, p. 7). Het feit dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw woonplaats in Maiduguri en u verder geen enkel idee had waar uw woonplaats gesitueerd was binnen Maiduguri ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf in Maiduguri dan ook verder. Verder had u geen idee waar de luchthaven van Maiduguri was (NPO1, p. 17) en wist u niet of er een rivier was, hoewel Ngadda river op een halfuur wandelen van Mafoni stroomt (zie administratief dossier) (NPO1, p. 21). Waar u stelde dat u andere biseksuele en homoseksuele mensen ontmoette in het Lafenwa hotel, wordt er op gewezen dat dit een hotel in Abeokuta lijkt te zijn – toevallig ook de woonplaats van uw vrouw (zie administratief dossier). U werd hier op gewezen tijdens het eerste persoonlijke onderhoud, maar bleef overtuigd van het feit dat het hier was dat u andere biseksuele en homoseksuele mensen ontmoette (NPO1, p. 17). Wanneer u tijdens het tweede onderhoud gevraagd werd waar Lafenwa hotel in Maiduguri lag, antwoordde u dat u het zich niet meer kon herinneren en dat u wel wist dat het in Maiduguri was en dat het noordelijke gedeelte van het land niet zo georganiseerd is als in Lagos (NPO2, p. 20). Het feit dat u niet wist waar het hotel lag waar u zo vaak heen ging om met andere homoseksuelen en biseksuelen af te spreken en waar u bovendien de man ontmoette die aan de basis lag voor uw vertrek uit Maiduguri en Nigeria – U(...) B(...) die u wilde rekruteren voor Boko Haram - ondermijnt het doorleefde karakter – en bijgevolg de geloofwaardigheid – van uw verblijf in Maiduguri dan ook verder.

Gezien u geen eenduidige, doorleefde verklaringen kon afleggen over waar u verbleef in Maiduguri, wanneer u er verbleef of wat er gebeurde terwijl u er woonde én u eigenlijk niets kon zeggen over de stad zelf, wordt de geloofwaardigheid van uw verblijf in Maiduguri op fundamentele wijze ondermijnd.

De tegenstrijdige en vage verklaringen die u aflegde over wat er gebeurde na uw vlucht uit Maiduguri ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas uit Nigeria bovendien nog verder. Zo stelde u in de verklaring bij de DVZ dat u met een smokkelaar genaamd A(...) naar Europa reisde (verklaring DVZ, vraag 31). Ook in de vragenlijst van het CGVS verklaarde u dat u met de hulp van A(...) eerst naar Lagos vluchtte en vervolgens naar Europa kwam. U stelde hierover verder nog dat u niet veilig was in Lagos omdat u dacht dat A(...) daar nu was en u – via de telefoon – bedreigd werd met de dood door hem omdat u het valse paspoort niet terugaf omdat de Franse autoriteiten dit hadden afgenomen. U stelde hierover compleet hypothetisch dat A(...) nu misschien denkt dat u liegt (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u wegvluchtte uit Maiduguri naar Lagos waar u een of twee maanden verbleef met de hulp van iemand. Toen de dossierbehandelaar wilde weten wie het precies was, antwoordde u dat u “niet wilde raden en dat u dacht dat zijn naam A(...) A(...) was” (NPO1, p. 6). Het feit dat u niet eens de naam wist van de man die u zagezegd veilig uit Maiduguri naar Lagos bracht, uw paspoort regelde voor u, u vertelde over het feit dat biseksualiteit en homoseksualiteit een ernstige misdaad is in Nigeria, u naar Europa bracht, waarmee u een kortstondige relatie had (NPO1, p. 12) en die u later met de dood bedreigde (NPO1, p. 19) is allesbehalve geloofwaardig. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u tijdens het tweede onderhoud wees op het feit dat u A(...) A(...) initieel A(...) noemde, bevestigde u simpelweg: “is het niet A(...). Het is niet A(...). Het is A(...).” (NPO2, p. 20). Toen de dossierbehandelaar volhardde en vroeg waarom u precies A(...) zei initieel, antwoordde u “misschien, het is niet een naam, het is geen naam van mijn buurt, ik ben dit niet gewend, want het is een Arabische naam.” (NPO2, p. 20) Dit is geen valabele uitleg voor het feit waarom u een dermate belangrijk persoon in uw vluchtrelaas twee volledig andere namen zou geven op verschillende momenten. Het feit dat u ook hier tegenstrijdige verklaringen over aflegde ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas alsook uw algemene geloofwaardigheid dan ook nog verder.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw verblijf in Maiduguri en uw beweerde vlucht uit Nigeria met A(...) eveneens ongeloofwaardig bleek, wordt ook de geloofwaardigheid van uw vrees bij terugkeer naar

Nigeria vanwege de Nigeriaanse autoriteiten, door U(...) B(...) en Boko Haram, alsook door A(...) A(...) volledig ondermijnd. Immers indien u niet in Maiduguri woonde, kan er geen sprake geweest zijn van rekrutering voor Boko Haram door U(...) B(...), arrestatie door de politie van Maiduguri of hulp bij de vlucht uit Maiduguri en Nigeria door A(...). Bijgevolg is het ook niet mogelijk dat u enige vrees zou hebben ten opzichte van deze mensen bij terugkeer naar Nigeria omwille van deze gebeurtenissen.

Wat betreft uw vrees bij terugkeer naar Nigeria omwille van uw beweerde bisexualiteit, wordt er op gewezen dat het CGVS er in het licht van de elementen in uw dossier niet van overtuigd is dat u daadwerkelijk biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U bent er echter niet in geslaagd om uw seksuele oriëntatie binnen de door u geschetste context te objectiveren.

Immers blijkt uit uw verklaringen bij het CGVS dat u er opvattingen over homoseksualiteit en bisexualiteit op nahield die duidelijk maken dat u geen enkele voeling heeft met de leefwereld van iemand die daadwerkelijk biseksueel is - laat staan met de leefwereld van iemand die 30 jaar actief zijn bisexualiteit heeft beleefd in de extreem homofobe maatschappij van Nigeria.

Zo wordt vooreerst nog gewezen op de homofobe verklaringen die u deed over de rekrutering door U(...) B(...) en Boko Haram. Immers verklaarde u - wanneer u werd gevraagd waarom U(...) wilde dat u bij Boko Haram kwam - dat: "als je een geest hebt om voor je status te gaan, als je deze geest hebt, dan ook om ze te vervoegen, begrijp je" (NPO2, p. 20). Er wordt op gewezen dat u eerder tijdens dit persoonlijke onderhoud verschillende keren het woord "status" gebruikte om te verwijzen naar uw bisexualiteit (NPO2, pp. 14, 15, 16, 17). U leek dan ook aan te sturen op het feit dat omdat u de geest voor bisexualiteit had, u ook de geest had om bij Boko Haram te gaan. Toen de dossierbehandelaar vervolgens stelde dat hij niet begreep waarop u doelde, antwoordde u: "Boko Haram, als ze willen dat je ze vervoegt, dat is hoe ze rekruteren, maar omdat ik biseksueel ben, moet ik misschien een boko haram lid zijn, dat is zo" (NPO2, p. 20). Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg of u een boko haram lid kon zijn omdat u biseksueel was, antwoordde u, in hypothetische termen: "misschien omdat als ik die soort misdaad van biseksueel kan doen, waarom zou ik dan geen boko haram zijn die misschien wil vechten voor sharia of jihad" (NPO2, p. 21). Er mag nog eens benadrukt worden dat er geen geloof wordt gehecht aan uw verblijf in Maiduguri, waardoor er geen geloof wordt gehecht aan uw ontmoetingen met U(...) B(...) en zijn rekrutering. Uw verklaringen worden dan ook als verzonnen en puur hypothetisch beschouwd - wat ook blijkt uit uw laatste, bijna vragende, verklaring dat u "misschien" geschikt was voor Boko Haram gezien u toch al zo ver ging om "de misdaad van bisexualiteit" te begaan. Het feit dat u dacht dat Boko Haram, een fundamentalistische terroristische organisatie (zie administratief dossier), u zou willen rekruteren omwille van uw bisexualiteit is op zich al compleet van de pot geruikt en ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van uw vervolging door Boko Haram. Uw uitspraken gaan echter nog verder dan dat: u schatte lidmaatschap van Boko Haram minder erg in dan "de misdaad van bisexualiteit" en vroeg zich af waarom iemand die al zo'n erg misdaad als biseksueel zijn pleegde nog zou inzitten met te vechten voor Boko Haram. Hieruit blijkt niet alleen dat u allesbehalve voeling heeft met de leefwereld van iemand die daadwerkelijk 30 jaar zijn bisexualiteit beleefde in Nigeria, maar blijkt ook dat uzelf bisexualiteit en homoseksualiteit als een zeer ernstige misdaad beschouwde. Het feit dat u er een dergelijke homofobe opvatting op nahield ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bisexualiteit dan ook bij voorbaat op fundamentele wijze.

Verder wordt ook gewezen op de verklaringen die u aflegde over de ontdekking van uw seksualiteit en uw eerste seksueel contact met T(...) - de man die u "introduceerde" in bisexualiteit.

U verklaarde tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS dat u te weten kwam dat u biseksueel was door het feit dat "iemand iets deed met u" (NPO1, p. 20). U stelde dat hij zijn tong in uw mond stopte en zijn hand in uw broek stopte, dat zijn naam T(...) was en dat u vervolgens twee jaar een relatie had met hem tot uw moeder jullie betrapte (NPO1, pp. 20-21). Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud werd u gevraagd om wat uit te weiden over uw eerste gevoelens voor mannen. Nadat deze vraag driemaal werd herhaald, antwoordde u weinig concreet dat het "zoet" was. Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom het zoet was, antwoordde u nietszeggend dat u ervan genoot. Wanneer vervolgens werd gevraagd waar u van genoot, stelde u: "de seks. Kissing en..." (NPO2, p. 11). Het mag al frappant genoemd worden dat, wanneer u naar de ontdekking van uw bisexualiteit en de ontdekking van uw aantrekking voor mannen werd gevraagd, dat u eigenlijk niets kon zeggen over de gevoelens - ondanks de expliciete vraag hiernaar - die hiermee gepaard gingen. U bleek deze ontdekking enkel te kunnen verbinden met het eerste seksuele contact met Tokunbo. Dit is dan ook een aanwijzing dat u relaties tussen twee mannen louter als een fysieke verbintenis ziet, wat meteen aantoonst dat u weinig voeling heeft met de leefwereld van iemand die daadwerkelijk biseksueel geaard is.

Uw verklaringen over dit eerste seksuele contact bleken bovendien vaag en alles behalve doorleefd. Immers, wanneer de dossierbehandelaar tijdens het tweede onderhoud op het CGVS wenste te weten hoe het dan precies kwam dat u en Tokunbo tot deze fysieke relatie kwamen, antwoordde u dat hij u affectie en cadeaus gaf. U stelde dat hij u er in "lokte" omdat u al gehecht was aan hem en hij dan iets introduceerde waardoor u

“geen keuze” had (NPO2, p. 12). Wanneer de dossierbehandelaar u nogmaals vroeg hoe jullie relatie precies van vrienden naar minnaars evolueerde stelde u dat hij u misschien heeft gebrainwasht en dat hij zei dat u de nacht moest doorbrengen met hem, waarop u hem volgde naar hem thuis en seks had met hem (NPO2, p. 12). Toen de dossierbehandelaar wilde weten hoe deze situatie evolueerde van u die bij hem thuis was tot jullie die plots seks hadden, antwoordde u niet op de vraag en stelde u dat hij zoals een broer was voor u die u vaak cadeaus kocht en dat u daarom niet wist dat hij een verborgen motief had. Wanneer de dossierbehandelaar u er nogmaals op wees dat er een groot gat zat tussen u die bij T(...) thuis kwam en het punt waarop jullie seks hadden, antwoordde u opnieuw weinig concreet dat hij u uitnodigde en dat hij u had gebrainwasht omdat hij lieve dingen zei en u zaken kocht. Waarna u de vergelijking maakte met een vijfjarige jongen waarvoor u zaken zou kopen waarop deze jongen u steeds zou knuffelen – dat dit de relatie was die u met T(...) onderhield. Vandaar dat u hem op geen enkele manier kon weerstaan (NPO2, p. 12). Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg of T(...) dan gewoon aan u voorstelde om seks te hebben met u, verklaarde u dat dit niet zomaar kan. U stelde dat jullie samen sliepen en dat hij dan zijn hand op uw penis plaatste. U stelde dat u wist dat dit niet normaal was en hem vroeg waarom hij dit deed, waarop hij u geruststelde, waarop u opnieuw zei dat het voor u niet mogelijk was om dit te doen, maar dat hij u vervolgens geruststelde en u dingen zei die men u nog niet had gezegd (NPO2, p. 13). Wanneer de dossierbehandelaar wilde weten hoe hij u precies geruststelde, antwoordde u dat hij zei dat het iets was dat jullie zou verbinden en dat hij u daarnaast veel dingen beloofde en u zou helpen met onderwijs (NPO2, p. 13). Wanneer de dossierbehandelaar vroeg naar uw reactie toen T(...) u geruststelde, antwoordde u dat u genoot, omdat hij u zaken zei en u brainwashte. En dat u op dat moment dingen hoorde die u misschien wilde horen (NPO2, p. 14).

Het mag opgemerkt worden dat u over de totstandkoming van uw eerste fysieke relatie met een andere man nauwelijks info kon geven ondanks het feit dat de dossierbehandelaar u meermaals vroeg om hierover te vertellen. Gezien u zelf aangaf dat u wist dat dit contact “niet normaal” was en dat het voor u “niet mogelijk” was, mag er verwacht worden dat u meer context zou kunnen geven bij deze ervaring. Immers, gezien u meende dat u zaken deed die “niet normaal” waren en in principe “niet mogelijk” waren voor u, kan er verwacht worden dat dit een impactvolle gebeurtenis was in uw leven en dat u hier bijgevolg doorleefde verklaringen over zou kunnen afleggen. Het feit dat u zelfs niet eens in staat was om meer info te geven bij de redenen waarom u wel besloot deze “niet normale, onmogelijke” seksuele daad te stellen, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit eerste seksuele contact dan ook.

Verder is het ook zeer opvallend dat de woorden die u wél gebruikte om de totstandkoming van uw eerste homoseksuele ervaring te beschrijven – u werd erin “gelokt” door iemand met een “verborgen motief”; u had “geen keuze” omdat u veel cadeaus kreeg; u kon “op geen enkele manier weerstaan” omdat u veel cadeaus kreeg; T(...) “brainwashte” u – het lijken te hebben over een initiatieritueel waar u aan deelnam door misleiding. Uw verklaringen over de biseksualiteit van uw vrouw en hoe zij haar seksuele oriëntatie ontdekte liggen bovendien in dezelfde lijn. Zo stelde u dat uw vrouw werd geadopteerd en dat deze adoptiemoeder een dochter had die uw vrouw “dit leerde en haar hierin lokte” (NPO2, p. 19). Uit de weinige woorden die u gebruikte om de ontdekking van uw biseksualiteit en die van uw vrouw te beschrijven, lijkt het dan ook zo te zijn dat u homoseksualiteit en biseksualiteit beschouwt als een soort van club waarin u geïnitieerd diende te worden.

Ook andere verklaringen die u deed, geven aan dat u biseksualiteit en homoseksualiteit zag als een organisatie of club waarover je kan beslissen of je er al dan niet tot toetreedt. Zo stelde u dat uw moeder u probeerde naar de kerk te brengen nadat ze u en T(...) had betrappt, maar dat u hierna gewoon verder ging omdat het iets was wat u leuk vond en u “al in de biseksualiteit zat” (NPO2, p. 11). Ook wanneer u werd gevraagd wanneer u hoorde dat relaties hebben met een andere man een misdaad was, antwoordde u dat u al ouder was maar dat u al “in de gay man” was en dat het moeilijk was om dit nog te weerstaan (NPO2, p. 13). Er werd u ook gevraagd wanneer u leerde over het feit dat het “niet normaal” was dat een jongen seks had met een jongen, waarop u stelde dat u dit leerde toen u opgroeide, maar dat u al “into the gay” was op dat moment (NPO2, p. 14). Op latere momenten stelde u zelfs expliciet dat het “zoals een club is” (NPO2, p. 15), “het is een caucus”, “het is een groep, iets dat ons verbindt” (NPO2, p. 16). Deze verklaringen versterken dan ook de vermoedens dat u homoseksualiteit en biseksualiteit ziet als een organisatie waarbij men toetreedt en dat u – eens lid geworden – nog moeilijk kan “uittreden”.

Naast het feit dat het duidelijk mag zijn dat u allesbehalve geloofwaardige verklaringen aflegde wat betreft de ontdekking van uw biseksualiteit alsook uw eerste seksuele contact met T(...), heeft u blijk gegeven van opvattingen – homoseksualiteit en biseksualiteit als een club of caucus – die aantonen dat u allesbehalve voeling heeft met iemand die daadwerkelijk 30 jaar zijn biseksualiteit actief beleefde in Nigeria.

Er wordt bovendien nog gewezen op andere verklaringen die u deed tijdens het tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS die aantonen dat u allesbehalve voeling heeft met iemand die daadwerkelijk biseksueel is. Zo verklaarde u dat u het eigenlijk beu was om gay en biseksueel te zijn (NPO2, p. 15) en dat u niet meer van plan was om “in dit leven” te zitten omdat u kinderen had die u moet opvoeden (NPO2, p. 18). Waar het mogelijk is dat iemand zijn seksuele voorkeuren doorheen zijn leven evolueren en veranderen, frappeert het toch dat u nu plots, na vijfendertig jaar actief biseksueel te zijn geweest en veertien jaar nadat uw eerste kind werd geboren (zie verklaring DVZ, vraag 16), stelde dat u gay en biseksueel zijn “beu” was en uw motivatie hierbij was dat u uw kinderen wilde opvoeden. Naast het feit dat u hiermee lijkt aan te geven dat

het veranderen van uw seksuele oriëntatie een rationele keuze is – terwijl seksuele oriëntatie allesbehalve een rationele keuze is – frappeert het feit dat u deze keuze om te stoppen met gay en bisexualiteit expliciet leerde aan het feit dat u uw kinderen wenste op te voeden. Hier schemert dan ook de homofobe gedachte door dat homoseksuele/biseksuele mensen niet geschikt zijn om kinderen op te voeden. Het feit dat u van uw seksuele oriëntatie iets maakte waarover u een rationele en beredeneerde beslissing kon maken en het feit dat u nogmaals een dergelijke homofobe gedachte liet uitschijnen, ondermijnt dan ook nogmaals de geloofwaardigheid van uw beweerde bisexualiteit.

Ook wordt nog gewezen op de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde over uw bewustzijn over het illegale karakter van relaties tussen twee mannen of twee vrouwen.

Zo verklaarde u dat u ontdekte dat u biseksueel was toen u ongeveer 12 tot 14 jaar oud was. U had toen uw eerste seksuele ervaring T(...) (NPO2, p. 17). U stelde dat u in de 30 jaar die hier op volgden nooit langer dan drie maanden geen seksuele relaties had met een man “omdat het iets is dat je niet lang kan tegenhouden” (NPO2, p. 18) – hoewel u later verklaarde er plotsklaps mee te kunnen stoppen (zie eerder). U verklaarde dat u in deze hele periode nooit op de hoogte was van de mogelijke gevolgen en straffen die homoseksualiteit met zich meebrachten – dat dit iets was waarover u pas leerde toen u Nigeria ontvluchtte (NPO2, p. 18). Nochtans beweerde u op andere momenten dat u op de hoogte was van het feit dat het “niet normaal” was in Nigeria (NPO2, p. 13, 14), dat het iets is dat raar is (NPO2, p. 11), dat het iets is dat je verstoort (NPO2, p. 13), en dat u toen u “opgroeide en in het secundair zat” leerde dat het niet toegelaten was om relaties te hebben met mannen (NPO2, p. 13). En stelde u zelf dat u misschien in jaar 2000 ofzo leerde dat het strafbaar was (NPO2, p. 13). Het feit dat u dergelijke tegenstrijdige beweringen aflegde over wanneer u nu eigenlijk vernam dat het strafbaar was om homoseksueel te zijn in Nigeria ondermijnt de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie nog verder. Van iemand die beweerde dat hij 30 jaar lang als seksueel actieve biseksuele man in het uiterst homofobe Nigeria woonde, kan er immers verwacht worden dat deze op de hoogte zou zijn van de potentiële gevolgen van zijn oriëntatie en hij eenduidige verklaringen zou afleggen over wanneer hij kennis nam van de homofobie van zijn maatschappij.

Het mag dan ook duidelijk zijn uit bovenstaande dat er allesbehalve geloof wordt gehecht aan uw beweerde bisexualiteit.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, wegens vrees voor vervolging omwille van uw bisexualiteit, de problemen die u had met U(...) B(...) en Boko Haram of uit vrees voor uw beweerde smokkelaar A(...) A(...).

Overigens wordt er op gewezen dat u reeds in november 2019 in België aankwam, maar pas een VIB indiende in april 2021. Er mag nochtans verwacht worden van iemand die zijn land van herkomst verlaat omwille van het feit dat deze vervolging vreest wegens zijn seksuele oriëntatie, dat deze zich zo snel mogelijk bescherming zoekt voor zijn problemen. Het feit dat u bijna anderhalf jaar wachtte om een VIB in te dienen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees dan ook nog verder. Uw verklaring dat u wachtte omwille van het coronavirus is geen afdoende uitleg (NPO1, p.15). Immers was er nog geen sprake belemmering door corona - in België – tot maart 2020 en waren er bovendien tal van mogelijkheden om tussen maart 2020 en april 2021 een VIB in te dienen.

Wat betreft de huwelijksakte die u voorlegde wordt er op gewezen dat deze hoogstens kan bewijzen dat u getrouwd bent, wat hier niet in twijfel wordt getrokken.”

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel in gebreke blijft.

Vooreerst wijst de Raad erop dat de loutere omstandigheid dat verzoeker een beperkte opleiding zou hebben genoten noch een uitgebreide werkervaring zou hebben opgedaan niets afdoet aan de verwachting dat hij coherente en correcte verklaringen aflegt over alle essentiële elementen van zijn relaas. Nog daargelaten de vraag of verzoeker, die verklaart tot de zesde graad van het middelbaar onderwijs naar school te zijn gegaan en in zijn land van herkomst gedurende meerdere jaren werkzaam te zijn geweest als voorraadcontroleur bij een bedrijf (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 27 april 2023, p. 10-11), als laaggeschoilde met weinig werkervaring kan worden beschouwd, toont hij bovendien niet aan dat een lage scholingsgraad of beperkte werkervaring de verstandelijke vermogens aantast waardoor hij niet in staat zou mogen worden geacht om op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de administratieve procedure en zijn vluchtmotieven naar behoren uiteen te zetten.

Evenmin kan verzoeker, ter verklaring van de terecht vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherenties en vaagheden in zijn verklaringen aangaande meerdere kernaspecten van zijn relaas, volstaan met het algemene betoog dat “meerdere verklaringen mogelijk” zijn, dat de gebeurtenissen waarover hij werd ondervraagd reeds jaren geleden hebben plaatsgevonden en dat er ook een ruime tijd zat tussen de

interviews die hij heeft afgelegd. De Raad benadrukt dat van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van zijn relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar dergelijke gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed zijn op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat hij bij machte zou moeten zijn deze gebeurtenissen, ook in een later stadium, op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten en in de tijd te situeren. Verzoeker blijft hiertoe echter in gebreke. Verzoeker laat na *in concreto* te duiden dat, en in welke mate, het gegeven dat zijn herinneringen onderhevig zijn aan vervaging zijn verklaringen, die betrekking hebben op gebeurtenissen die hij persoonlijk zou hebben meegemaakt, zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat, of op welke wijze, dit van invloed geweest zou zijn op de bestreden beslissing. Verzoeker brengt bovendien geen enkel medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat in zijn hoofde sprake is van een medische problematiek die zijn herinneringen ernstig aantast. Verzoekers betoog dat hij over de essentiële zaken, namelijk de precieze redenen waarom hij een vrees heeft bij terugkeer naar Nigeria, de belangrijkste zaken heeft toegelicht, doet verder op geen enkele wijze afbreuk aan de gedane vaststellingen.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen afgelegd op het CGVS respectievelijk bij de DVZ, hekelt verzoeker dat hij bij de DVZ niet werd bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman, maar licht niet toe hoe de afwezigheid van een vertrouwenspersoon of raadsman hem zou hebben verhinderd de kernelementen van zijn persoonlijke relaas bij de DVZ op zelfstandige en coherente wijze uiteen te zetten. In zoverre verzoeker doelt op het Nederlands, waar hij opmerkt dat hij *“de taal”* niet spreekt, wijst de Raad erop dat het invullen van de vragenlijst gebeurde in het Engels (AD, stuk 7, vragenlijst). Verzoeker heeft bij aanvang van zijn procedure verklaard Engels te spreken en deze taal voldoende te beheersen om de problemen die hebben geleid tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (AD, stuk 7, verklaring betreffende procedure van 27 april 2021). Uit het verslag van verzoekers gehoor bij de DVZ, dat hem werd voorgelezen in het Engels, kunnen evenmin (ver)taalproblemen blijken (AD, stuk 7, vragenlijst). Verder doet de omstandigheid dat verzoeker bij de DVZ gevraagd werd kort op de hem gestelde vragen te antwoorden, waarbij hem duidelijk werd gemaakt dat hij meer zou kunnen vertellen op het CGVS, niets af aan de verplichting om correcte en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de kernaspecten van zijn relaas. Waar verzoeker stelt dat een controle op de manier waarop het interview bij de DVZ is verlopen nagenoeg onbestaande is, wijst de Raad erop dat zijn verklaringen bij de DVZ aan hem werden voorgelezen in het Engels en dat hij het gehoorverslag hierna uitdrukkelijk voor akkoord ondertekende en hiermee aangaf dat de hierin opgenomen verklaringen juist en oprecht zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Waar verzoeker stelt dat de bewijswaarde van zijn handtekening bijzonder relatief is aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is, kan worden volstaan met een verwijzing naar hetgeen hierover hoger is uiteengezet. In dit verband dient er nog op gewezen dat de ambtenaren van de DVZ onpartijdig zijn en er geen persoonlijk belang hebben bij hebben de verklaringen van verzoekers om internationale bescherming onjuist weer te geven. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoekers betoog is niet dienstig om afbreuk te doen aan de bewijswaarde van de verslagen van zijn interview bij de DVZ in het kader van het onderzoek van zijn nood aan internationale bescherming.

Verzoeker kan voorts worden bijgetreden in zijn betoog dat het niet evident is om een homo- of biseksuele geaardheid te bewijzen. Aangezien het gaat om wat iemand innerlijk voelt, leent seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering. Meer nog dan bij andere asielmotieven zijn de eigen verklaringen van een LGBTQI+-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt en kan mogelijks aan de hand van deze eigen verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk maken. Te dezen dient evenwel in navolging van de commissaris-generaal te worden vastgesteld dat, waar uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking van zijn beweerd biseksuele geaardheid en de beleving van zijn eerste homoseksuele contact in de context van de Nigeriaanse samenleving, verzoeker niet verder kwam dan uiterst vage en niet-doorleefde verklaringen die bovendien niet het minste zicht bieden op de gevoelens die hij daarbij zou hebben ervaren. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal waar hij meent dat hij *“vertelde over zijn bewustwordingsproces en hoe hij zich hierbij voelde, zonder dit louter te reduceren tot een fysieke verbintenis”*. Hij stelt verder dat hij zich verzet heeft tegen de homoseksuele gevoelens die hij had, doch laat na te concretiseren waaruit dit blijkt. Door louter zijn verklaringen te herhalen met betrekking tot T. en de manier waarop die bij hem homoseksuele gevoelens zou hebben opgewekt, blijft verzoeker in gebreke zijn relaas over zijn eerste homoseksuele contact concreet aannemelijk te maken. Waar verzoeker erop wijst te hebben aangegeven dat hij en T. hun relatie geheim hebben gehouden en enkel beleefden indien zij alleen waren met elkaar, wat er volgens hem van getuigt dat hij op zijn hoede was en rekening hield met de

gevolgen van hun relatie, doet hij geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat hij geen eenduidige verklaringen heeft afgelegd over het moment waarop hij kennis nam van het illegale karakter van homoseksuele relaties in Nigeria.

Waar verzoeker aangeeft dat hij tot op heden worstelt met zijn biseksualiteit, dat dit zich uitte in de antwoorden die hij gaf op de vragen die hij hierover kreeg en dat het voor hem zeer moeilijk was om zijn gevoelens onder woorden te brengen tijdens het persoonlijk onderhoud, merkt de Raad op dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn relaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt bovendien in vertrouwen, zoals tevens werd benadrukt tijdens de persoonlijke onderhouds. Verzoeker werd herhaaldelijk bevraagd over zijn biseksualiteit en hoe hij deze ervoer. Echter, zelfs al was de vraagstelling voldoende en gepast, slaagde verzoeker er op generlei wijze in aannemelijk te maken dat hij werkelijk biseksueel is. De Raad is verder van oordeel dat de verklaringen van verzoeker op gepaste wijze werden gehanteerd tijdens de beoordeling van diens geloofwaardigheid, met inachtnaam van de context waarin deze verklaringen werden afgelegd. De summieri uitleg (*post factum*) dat hij homoseksualiteit omschreef zoals het behoren tot een groep omdat hij net de verbondenheid van de leden wou benadrukken en niet dat het een keuze is om al dan niet tot deze club te behoren, is geenszins afdoend in het licht van meerdere andere vaststellingen in de bestreden beslissing die hij geheel onverlet laat, waaronder het feit dat hij verklaarde dat hij het beu was om biseksueel te zijn en van plan was ermee te stoppen, en waaruit blijkt dat hij seksuele oriëntatie als een rationele keuze beschouwt. Verzoekers algemene betoog dat hij zijn gevoelens en bewustwordingsproces moeilijk kon beschrijven en dat heel wat bevroegde zaken bovendien ver in de tijd lagen is, mede gelet op het feit dat verzoeker afkomstig is uit een land waar men LGBTQI+ niet accepteert en waar homoseksualiteit strafbaar is gesteld, niet dienstig ter verklaring of verschoning van de gedane vaststellingen.

Voor het overige beperkt verzoeker zich er in zijn verzoekschrift toe louter te volharden in zijn relaas en vluchtmotieven en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal tegen te spreken, waarmee hij echter de bevindingen van de commissaris-generaal niet ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Het geheel van de hoger weergegeven motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Verzoeker heeft op 23 februari 2024 per aanvullende nota nog een aantal documenten bijgebracht in verband met zijn persoonlijke situatie. Het betreft, blijkens de inventaris, een badge van B. T. PLC, een brief van 4 oktober 2016, een document van de rechtbank, een uitnodiging voor een politieverhoor en de enveloppe waarin hij deze documenten toegestuurd zou hebben gekregen (aanvullende nota verzoeker, stukken 1 en 2). Hem ter terechtzitting gevraagd waarom hij deze documenten niet reeds op het CGVS kon neerleggen, stelt verzoeker dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud gevraagd heeft of hij behalve zijn huwelijkscertificaat nog andere documenten moest neerleggen, maar dat men enkel vroeg naar dit huwelijkscertificaat. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud gevraagd werd het CGVS een kopie te bezorgen van zijn huwelijksakte, wat hij vervolgens ook deed. Echter kan nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijken dat verzoeker gevraagd heeft of hij behalve zijn huwelijkscertificaat nog andere documenten moest neerleggen en dat hij de bevestiging kreeg dat enkel zijn huwelijkscertificaat nodig was. Verzoeker gaf tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud aan dat hij een document in verband met een gevolgde opleiding Nederlands, een aanbevelingsbrief van zijn werk in België en een opleidingscertificaat had thuis gelaten, waarop de *protection officer* liet weten deze documenten niet nodig te hebben (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud van 27 april 2023, p. 2, 9). Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud gaf verzoeker andermaal aan dat hij nog iets had in verband met het bedrijf waarvoor hij werkte in België, waarop de *protection officer* te kennen gaf dat dit niet nodig was (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud van 13 juni 2023, p. 22). Verzoeker blijkt op geen enkel moment tijdens de administratieve procedure melding te hebben gemaakt van het bestaan van documenten die de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, inzonderheid zijn werk en verblijf in Maiduguri en zijn problemen met de autoriteiten omwille van zijn vermeende biseksuele geaardheid, kunnen staven. Verzoeker werd bij aanvang van deze procedure nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke stukken in het kader van zijn beschermingsaanvraag en de op hem rustende verplichting om al het mogelijke te doen om deze stukken te bekomen (AD, stuk 7, vragenlijst, 1. Voorafgaand advies). Dat verzoeker pas na ontvangst van de bestreden beslissing tot het besef zou zijn gekomen dat hij meer bewijs nodig had en daarom aan zijn vrouw zou hebben gevraagd om de bijgebrachte documenten, die *nota bene* op de plaats zouden hebben gelegen waar hij ze gewoonlijk bewaarde, op te sturen, zoals hij ter terechtzitting opmerkt, is dan ook niet meer dan een blote bewering die allerminst kan overtuigen. Overigens heeft verzoeker nagelaten deze stukken reeds te voegen bij zijn verzoekschrift, dat op 6 november 2023 werd ingediend, en heeft hij ze pas per aanvullende nota op 23 februari 2024, kort voor de zitting, neergelegd. Bovendien brengt verzoeker geen originele

stukken bij, maar slechts fotokopieën, waaraan hoe dan ook slechts een beperkte bewijswaarde kan worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verzoeker geeft in zijn aanvullende nota aan over de originelen te beschikken, doch laat na deze ter terechtzitting neer te leggen. Het voorgaande in acht genomen kunnen de per aanvullende nota bijgebrachte stukken, die dienen deel uit te maken van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling waarbij alle elementen die beschikbaar zijn in het rechtsplegingsdossier betrokken worden, waaronder verzoekers verklaringen, niet volstaan om de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging in Nigeria omwille van zijn seksuele geaardheid alsnog te herstellen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Nigeria.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen.

In zoverre verzoeker betoogt dat hij in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen bij terugkeer naar Nigeria, merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoont dat hij, in geval van terugkeer naar Nigeria, een reëel risico loopt om op intentionele en gerichte wijze te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor hij in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. De Raad herhaalt in dit verband dat verzoeker verklaard heeft in Nigeria tot de zesde graad van het middelbaar onderwijs naar school te zijn gegaan en dat hij er gedurende meerdere jaren gewerkt heeft bij een bedrijf als voorraadcontroleur. Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat hij in Nigeria niet langer over een sociaal netwerk beschikt, mede gelet op zijn verklaring (opnieuw) contact te hebben met zijn vrouw (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud van 27 april 2023, p. 9), die tevens documenten zou hebben opgestuurd. Verzoeker toont evenmin aan dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming omdat hij vervreemd zou zijn geraakt van zijn land van herkomst door zijn afwezigheid van meer dan vier jaar en het feit dat hij zijn leven in Europa zou hebben uitgebouwd, *“hetgeen haaks staat op de (leef)omstandigheden in Nigeria”*. Met deze blote bewering, die hij niet verder staft noch concretiseert, stuurt hij bovendien aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16° van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (cfr. HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

2.3.4.3. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel in de deelstaat Lagos, waaruit verzoeker verklaart afkomstig te zijn, weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen plaatsvinden, maar dat er voor burgers in deze deelstaat geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. In zoverre verzoeker de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee persoonlijke onderhouds kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een *protection officer* die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT